

Principper for givertjeneste

I Odder Frimenighed ser vi det at give penge til Guds rige som en disciplin og en tjeneste. Selvfølgelig deles vi om udgifterne til at drive kirken i et eller andet omfang, men det at give penge til Guds rige handler om meget mere end det.

Bibelen taler utroligt meget om vores forhold til penge. Det skulle man ikke tro, fordi vi ikke taler særligt meget om penge til daglig i kirkelige sammenhænge. Der er en vis blufærdighed omkring penge og tro og kirke og gaver. Det er ærgerligt, fordi vi derved fraholder os selv at få indblik i Guds riges orden på dette område. Dette dokument er skrevet for at inspirere og udfordre os om, hvordan vi behandler vores penge. Om ikke andet, kan det minde os om Guds orden midt i en selvcentreret verden.

Principper er uforanderlige og stabile, de kan bruges altid uanset hvordan samfund og tider forandrer sig. Derfor vil vi se på nogle principper om Guds rige og penge.

Princip nr. 1: Gud mangler ikke penge

Gud er almægtig. Han kan alt, ved alt og kender alt. Der står skrevet i en dansk salme, at "Vej har han alle steder, ham midler fattes ej". Gud er jo Gud – hvis han ville kunne han frembringe bunker af penge. Vi giver ikke penge til Guds rige, fordi Gud mangler penge. Vi giver, fordi vi igennem det at give lærer noget om Gud. Når vi taler om at give penge til Guds rige, handler det altid om giveren.

Princip nr. 2: Gud giver os først

Gud beder os aldrig om at give noget, uden at han har givet os det først. Det er et grundlæggende træk ved Gud. Vi elsker fordi Han elskede os først. Gud giver os først af sin nåde, sin barmhjertighed, sin tilgivelse, sin kærlighed. Derefter beder han os om at give dette videre til verden. På samme måde har Han givet os evner og muligheder, så vi kan uddanne os, arbejde og tjene til livets oprethold. Vi har ikke fortjent os til vores evner, eller de muligheder der møder os – men forhåbentlig udnytter vi det hele så godt som muligt, det er jo godt forvalterskab. Denne gave – denne del af vores liv beder Gud os også om at dele gavmildt ud af. Når vi giver af vores penge og optjente midler, giver vi alene det tilbage til Gud, som Han allerede selv har givet os. Vi har ikke selv formået det, vi ejer det ikke, vi er blevet det givet.

Princip nr. 3: Vi kan have tillid til Guds orden

Gud er trofast. Vi kan have tillid til, at når Gud siger noget, så holder det. Vi er ofte helt overbeviste om troværdigheden af Guds principper og orden, når det kommer til retningslinjer for discipelskab, tjeneste og efterfølgelse. Det samme gælder troværdigheden af Guds principper og orden, når det kommer til retningslinjer for det at give eller vores forhold til penge. Vi kan have tillid til, at Guds principper og orden bevæger os i retning af at opdage mere om Gud, om os selv, eller om den verden vi er sat til at tjene. Samtidig har Gud endda sagt, at han vil give os alt andet i tilgift. Det handler ikke kun om at give eller give afkald, men også om at modtage. Vi kan roligt indrette os efter Guds orden, også når det gælder vores penge.

Princip nr. 4: Guds orden er et værn

Israelitterne fik at vide, at de skulle give til Gud først. Det er en udfordring at give til Guds rige først, altså før vi har betalt vores regninger, købt det vi selv har brug for, sat til side til pension og uforudsete udgifter. Gud ved, at vi er skrøbelige, når det kommer til penge. Hans principper er der for at hjælpe os. Gud ved, at kærlighed til penge kan føre os bort fra troen, at det er livsfarligt (1. Tim. 6, 10). Princippet om at give til Gud først er sat som et værn omkring os, så vi ikke får kærlighed til penge. Kærlighed til penge trækker os bort fra den frihed, vi er kaldede til at leve i hos Gud. Vi lever ikke i frihed, hvis vi har vores sikkerhed bundet op på vores egen formåen, det vi kan købe os til, eller det vi selv kan præstere for at skabe tryghed og sikkerhed. Givertjenesten holder os derfor fast på sandheden om et liv i frihed hos Gud. Når vi giver penge til Gud først, løfter vi vores øjne op til Ham, vi lever den virkelighed ud, at Gud er vores tryghed og vores forsørger.

Princip nr. 5: Gud giver os det vi har brug for

"Jeg skal ikke mangle" siger David i Salme 23. Bibelen er fuld af løfter om og fortællinger om, at Gud sørger for os. Men det er ikke altid, at Gud giver os det, vi har lyst til, eller det vi oplever som nødvendigt. Det er en udfordring at stå i det spænd. Den udfordring må vi turde se i øjnene, og hvile i visheden om at vi ikke skal mangle. Det giver os nye øjne at se vores omstændigheder med. Guds veje er altid højere end vores. Hans virkelighed er altid større end min. Hvis vi lever i den vished, kan vi være nysgerrige på Guds plan, også gennem det, der virker til at være uden vej. Når vi giver penge til Gud, bekræfter vi i handling overfor Gud og overfor os selv, at vi er sikre på, at Gud giver os alt det, vi har brug for.

Princip nr. 6: Godt forvalterskab

Når vi nu har fået evner, gaver og muligheder stillet til rådighed af Gud, er det op til os at vise godt forvalterskab med det, vi har fået betroet. Derfor er spørgsmålet ikke om jeg skal give, men hvor meget, hvornår, hvordan og til hvem jeg skal give. På den måde forvalter jeg mine talenter så godt som muligt til gavn for mange, til glæde for mig selv og til Guds riges fremme. Givertjeneste handler også om at give godt. Tænk derfor over hvordan du vil give: Der er den faste givertjeneste, hvor du budgetterer med, hvor meget du vil give, får ro omkring det med fx en betalingserviceaftale og en plan. Udover de planlagte gaver, får vi også løbende mulighed for at give rundhåndet og af kærlighed, når der er særindsamlinger eller kollekter. Vi skal give individuelt til mennesker vi ser har behov. Endelig er vi hver især blevet betroet med forskellige gaver og evner, og derfor må vi også give forskelligt. Se ikke på sidemanden, men hav din egen givertjeneste i orden med Gud. Giv af det du har fået betroet, og velsign det, når det er givet.

Hvor meget skal man give i Odder Frimenighed?

I Odder Frimenighed opfordrer vi alle til at have et personligt mål om at give. Det er op til den enkelte at afgøre hvor meget man vil give. Vi har et par tommelfinger-regler man kan gå efter:

1. Som minimum forventer vi at medlemmer betaler det der svarer til kirkeskatten, altså det som vi i al almindelighed regner som minimum for kirkeligt medlemskab.
2. Tjen med dine penge. Vi opfordrer alle til at udvikle deres givertjeneste, og give mere end minimumsgrænsen eller deres andel af udgifterne. Giv mere end det du sparer, det du bør, eller det, der forventes af dig. Giv med en tjenende indstilling, også når det handler om penge. Sig efter en udvikling over tid, enten i kroner, i procenter, i områder du giver til, eller andet. Her kan 5% være et godt mål at sigte efter, som alle kan nå. Hvis du giver en fast procentdel, kan du følge Guds velsignelser over tid, ved at se om dine gaver er vokset år efter år.
3. Tiende er et godt mål at sigte efter på den lange bane, uanset om det er af løn, skattepligtig indkomst, bruttoindkomst eller andet. Tiende vil sige, at man giver 10 % til Guds riges arbejde.
4. Givertjeneste som særligt kald. Hvorfor stoppe ved 10 % ? Nogen giver 70 % af deres indtægt til Guds rige, og Gud velsigner dem rigt tilbage. Der er ingen øvre grænse for at give. Test Guds løfter af, og se om det er sandt at "Giv så skal der gives jer", og at "den der sår rigeligt, skal også høste rigeligt".

Læg en plan

Vi vil gerne udvikle os i vores tjenester over tid. Sådan er det også med givertjenesten, det er ikke anderledes bare fordi det handler om penge. Som med så meget andet, hjælper det på retningen, når man har et mål eller en plan. I fundraisinggruppen vil vi derfor gerne tilbyde og udfordre dig til at lægge en plan for din givertjeneste sammen med dig. En plan, der for eksempel ser på de næste 5 eller 10 år frem, og på hvilken udvikling du ønsker at se. Planen er selvfølgelig fortrolig og et redskab til din og Guds arbejde med din givertjeneste.

Vi håber at du har fået glæde af overstående og noget konkret at arbejde videre med omkring det at give penge til Guds rige. Det er godt at være kirke sammen, også når det koster penge.